

Norsk tannlege og kreftforsker får unik USA-støtte

Jon Sudbø, som er både tannlege og lege, har fått 10 millioner dollar i fem år fra National Cancer Institute (NCI) for å drive fram en stor nordisk studie som tar sikte på å behandle 350–400 pasienter med to nye medikamenter. Sudbøs gruppe ved Det norske radiumhospital har avdekket at dagens behandling av pasienter med hode-hals-kreft; observasjon, kirurgi, strålebehandling og kjemoterapi, ikke fører frem. Disse resultatene ble offentliggjort i en artikkel i New England Journal of Medicine 31. mars. De nye medikamentene er celecoxib, som brukes som smertestillende ved revmatiske lidelser og EKB 569, som selektivt hemmer vekstfaktorreseptorer på overflaten av kreftceller eller celler på vei til å bli kreftceller.

Jon Sudbøs gruppe er den eneste nordiske gruppen som for tiden får støtte fra NCI til et prosjekt som er initiert og ledet i Norden. At prosjektet har en translasjonsforskningsprofil er en viktig årsak til støtten som har vakt

oppsikt i USA, og betraktes som et kvalitetsstempel og en internasjonal anerkjennelse.

Hvert år får 250–300 personer i Norge hode-hals-kreft og aldersgruppen som rammes blir stadig yngre.

Ny regnskapsmedarbeider

Yvonne Lintho (30) er ansatt som regnskapsmedarbeider i NTF fra og med 1. mai. Lintho avslutter bedriftsøkonomstudiet på BI nå i vår, et studium

hun har tatt ved siden av full jobb de siste to årene. Etter reiselivsutdanning og jobb på hotell i Frankrike, har Yvonne Lintho de siste årene arbeidet i et spedisjonsfirma over en lengre periode, og som vikar innen kontor. Vikaroppdragene har etter hvert rettet seg mer og mer mot regnskap. Lintho kom til NTFs sekretariat 3. november 2003, i

første omgang som vikar, men med mulighet for senere fast ansettelse. Yvonne Lintho er samboer og bosatt i Oslo.

Nytt ansikt utad i NTFs sekretariat

Anette Hagen (43) er ansatt i stillingen som resepsjonist og sentralbordmedarbeider i NTF fra 1. april. I tillegg til dette har hun en rekke løpende kontor-

oppgaver. Hagen er utdannet møbeltapetserer, men har de siste årene jobbet som vikar for ulike byråer, for det meste innen regnskap. Anette Hagen bor på Nordstrand i Oslo sammen med sin sønn på 17 år og datter på 14.

TILBAKEBLIKK

1904

Fra medicinaldirektøren

Tølge offisiell meddelelse fra general-konsulatet i Tunis vil der være adgang for læger, farmaceuter og tandlæger o.s.v. med norsk diplom til at praktisere i Tunis. Kun maa de lade sine diplomer visere af generalsekretæren i den tunesiske regjering.

Februar 1904, 4. hefte

1954

Psykosomatiske synspunkter på kjeveleddslidelser og tannløsning

In artikkel med ovennevnte tittel belyser Svein Eggen hvordan psykisk spenning fører til muskulær spenning og i neste omgang til tannløsning og kjeveleddslidelser. Vi sakser fra sammendraget:

Der omtales 3 personer med en

utpreget tendens til tannpressing, hvor denne hadde en bakgrunn av nervøs anspenthet. Den ene, en 34 år gammel frue, hadde en nedbrytning i det parodontale benet av en slik grad at tennene ikke sto til å redde. Alle 3 hadde kjeveleddslidelser. Hos den sist nevnte, en 41 år gammel mannlig pasient, ytret plagene seg som invalidiserende smerter som kom i anfall. Smertene syntes å sitte i området ved foramen mentale på venstre side. Temporær bittheving sammen med bryting av presse- og gnissevanen, skapte i dette tilfelle en varig bedring av tilstanden.

Mars 1954, hefte III

1994

Verdens Helsedag

In 1994 var 7. april, Verdens Helsedag i regi av Verdens Helseorganisasjon, viet tannhelse. Presidenten, Turid Sei-

me, oppfordret i spalten «Presidenten har ordet» medlemmene om å benytte dagen til en markering av tannhelsen og skriver blant annet dette:

For virkelig å få kringkastet budskapet, må den enkelte tannlege «trå til». Hvis alle yrkesaktive tannleger den 7. april snakker med alle sine pasienter, både om vår styrke og våre problemer, vil anslagsvis 50–60 000 personer få direkte informasjon om dagens tannhelsesituasjon. Fabelaktig. Mange vil gå hjem til familien eller på jobben og fortelle om opplevelsen. Slik skapes det ringvirkninger. Og enkelte pasienter er til og med foreldre, lærere, sykepleiere, ergoterapeuter, aldershjemsbestyrere, helsepolitikere, forskjellige typer byråkrater, journalister. Tenk på hva det kan bety på lengre sikt.

Mars 1994, nr. 5